

SMS ZE ZÁHROBÍ ...

Pátek, 25. října 2008

Dneska ráno mi cinknul mobil - koukám, esemeska - a mně úplně neznámé číslo - tak to otevřu a tu: "Ahoj, jak se máš? Věchno nejlepší k svátku ti přeje máma". Přitom moje maminka zemřela před čtyřmi lety. Slabší náuru by tohle možná porazilo, ale ne má! Já jsem právě díky mámině tvrdém výcviku nabyla odolnosti a hned tak nic mě nesloží.

Rubem této odolnosti je možná mé - někdy a přímě vyjadřování a nedostatek servítků. přání - a to jsi v nebi, nebo v pekle? Jestli v nebi, tak to tam mají ty chudáci teda peklo!" jsem vzápětí vyřukala - a poslala jsem to zpátky. Okultisté nechť se nyní zas vydýchají - nebyla to esemeska ze záhrobí jak by nejspíš; ěkali - a namoudu; neumím navázat kontakt se zesnulými - to pouze jedna úplně cizí paní posílala blahopřání své dce a popletla si číslo. Zavolala mi, vysvětlily jsme si to a pak jsme se obě zasmály - no, a život jde dál. Aťkoli tom tak přemýšlím, dneska je možná - díky technice - možné i to, co dříve bývalo zhořelá - neboť dávno nemožná - ušinila možné nyní mnohdy možným - a naopak... Věchny zdravím a přeju fakt "kouzelný den - Alena Puntíková fon Těbenice